

[Henry Christensen.]

gående virkninger. Der er f. eks. i lovforslaget taget forbehold, for så vidt angår aktiekapitaludvidelser efter den 1. marts 1963, således at udbyttet i kroner og øre kan reguleres i forhold hertil; men der er ikke taget tilsvarende forbehold, for så vidt angår aktiekapitaludvidelse, der har fundet sted inden 1. marts 1963. Men i øvrigt, inden for denne 3 års periode vil det få den virkning, at et aktieselskab, der måske kører med et udbytte på 8 pct., men som for et år siden har udvidet og fået indbetalt en aktiekapital på 1 mill. kr. ud over de 2 mill. kr., der er, vil komme i den situation, at det vil blive tvunget til at skulle sænke dette udbytte fra 8 pct. ned til godt 6 pct., uden at der er nogen som helst rimelig begrundelse derfor, eller uden at der angives nogen som helst begrundelse for det. Det kan ikke skyldes andet, end at man har arbejdet så hurtigt, at man ikke har kunnet overskue virkningerne af de forslag, man selv stiller.

Man kunne så stille det spørgsmål, om det nu også er så velbegrundet at gå til felts imod friaktieudstedelse på den måde, som man gør det. Man har lavet udbyttekontrol ved at sige, at der ikke må udbetales mere i kroner og øre, end der hidtil er blevet betalt. Hvorfor vil man så yderligere indføje et forbud imod udstedelse af friaktier, når det ikke betyder, at der af den grund kan udbetales flere penge i kroner og øre? Friaktieudstedelsen er nok mere misdømt, end rimeligt er; den har jo rent faktisk medvirket til, at vi har kunnet beholde de opsparede beløb i virksomhederne og selskaberne, fremfor at de var blevet udbetalt og gået ud derfra. Det har været både i selskabernes og ikke mindst i de menneskers interesse, der har haft deres beskæftigelse og produktionssted inden for de pågældende selskaber.

Hvis man skal sammenligne bestemmelsen i lovforslagets § 4 om stop for alt, hvad man kalder vederlag og tantieme til medlemmer af bestyrelse, repræsentantskab og lignende, med noget, så finder man måske et sammenligningsgrundlag i det, man har inden for statsadministrationen, hvor man ofte får dækning gennem de honorarordninger, som staten for sit vedkommende har.

Man gennemfører inden for hele det private område, som lovforslaget berører, et stop, der oven i købet i visse tilfælde betyder nedgang, men det gør man præcis, om jeg så må sige, på samme dag som det oplyses, at staten for sine honorarers vedkommende nu bestemmer, at hvor man hidtil på grund af pristallet har forhøjet honorarerne med 132 pct. ud over grundtaksten, da skal de fra 1. april forhøjes med 140 pct.

Er der nu den indre sammenhæng, den indre balance, som der burde være, ikke mindst hvis man studerer den højtærede statsministers slutreplik, mellem disse to eksempler og det, som den højtærede statsminister sagde i Studenterforeningen lørdag aften? Jeg beder et af regeringens medlemmer forklare tinget, hvordan man finder, at der er sammenhæng, en indre sammenhæng, der er så rimelig, som den burde være.

Det andet lovforslag, som jeg derefter skal gå nærmere ind på, er lovforslaget om en bunden opsparing for skatteåret 1963-64. For at kunne sige noget nærmere om dette lovforslag er det nødvendigt at gå dybere ind på hele den statsfinansielle situation, så vidt som vi er i stand til at bedømme den i øjeblikket.

Vi gennemførte som bekendt i 1962 den almindelige omsætningsafgift. Ved den endelige gennemførelse stod det klart for os alle, at omsætningsafgiften skulle tjene et dobbelt formål: den skulle i 1962-63 bidrage til en begrænsning af købekraften på henved 500 mill. kr. og, når dette var gjort, give grundlag for den samtidig nærmere aftalte skattereform for 1963-64. Det er først nu i de seneste måneder, at vi er nået til at se nogle virkninger af forligets købekraftbegrænsende foranstaltninger; og den omend naturligvis langtfra tilstrækkelige stabilisering, vi har set på handels- og valutabalancen i det sidste par måneder, kan jo sammen med andre forhold også tilskrives disse begyndende virkninger af forliget. De henved 500 mill. kr. vil jo nu i disse måneder blive unddraget den almindelige omsætning og vil også blive unddraget omsætningen, når vi går ind i det finansår, der begynder den 1. april.

Om skattereformen i 1963-64 har der bogstavelig talt, lige siden vi gennemførte omsforliget, stået megen mærkelig diskussion.